

XXVIII prezidentūros prezidentės Amelijos Bilkštytės kūryba

Premjera

Pelėsiais apaugus,
žemai rusyje,
Užupio štai prezidentūra.
Čia, lietui prapliupus, varlės užsuks,
į langą pabels – gal tai princai?
Čia spintoje sėdi būtybė keista –
tai laiko vagis, dar prieš metus
pasiklydęs,
kaip Vilniaus baziliskas su lobių
krūva,
saugo vagis mūs kartono lakštus.
Tamsa apsigaubęs, vienas tyloje,
o prie spintos – sargai,
tai nariai šios komandos,
per pertraukas budi,
arbatą besiurbčiodami.
Arbata – griežtai tik karšta;
kol atvės, nesulaukiam,
Haris Poteris kviečia į pamokas
bėgti,
o jam nuspjaut, kad tau dega
liežuvis.

Juokaujam ir verkiam,
dainuojam ir tylim,
klijuojam ir šokam,
įstaigoms skambinėjam.
Kaip mokam – taip sukamės,
ko nemokam – to mokomės.

Tarp užduočių pasiklydus

ir tamsoje skęsti pradėjus,
kaip švyturio bokšte,
aukštai tarp debesų,
Virginija laukdavo,
patarimais nešina,
gėlių apsuptam kambarėly.

O šiandien, su rankomis
gėlių pilnomis,
salėj mažoj, kaip kokioj polio aikštėj,
susitikome vėl – juokauti
nesiruošiam.
Galutinė akistata –
visi pasiruoškit.

Gabrielė apšvietimu pasirūpins,
gal net Jokūbas šįkart pasirodys?
Adelė, net ir su koja sulaužyta,
iki filmavimo studijos užropos.
Goda su Matu selfiuką darysis,
šalia jų stovės apsauga.

Tuo tarpu Džiugas pasakos apie
karves,
kol Elzė su Luku dės tašką
scenarijui.

Ernestas sportbačius ramiai
nusispirs –
daugiau jokio bėgiojimo
pas viršenybę kaimynystėj.
Tauras prijuostę į stalčių padės –

baigėsi mugės, užteko sausainių.
Vytė ausytės nusiims ir išjungs
mikrofoną,
Jovilė kamerą uždarys – gal net
prieš jai išsikraunant.

Paskutinis VUG'o žinių epizodas –
gero vakaro Užupiui!
Ir ne, ne dėl kokio nutraukto
finansavimo –
šita sfera Emilijos rankose:
bankas tvarkingas, nereikia net
seifo.

Kotryna, paskutinę dažų tūbelę
uždariusi,
įsijungs šou, jo reklamą pamačiusi,
o Urtė su lupa plakatus skanuos –
jokios melagienos, jokių klaidų.

Skelbiam naujieną
apie premjerą –
svarbią ir paskutinę.
Dvidešimt aštuntajai
Užupio angelas
trimitą prie lūpų jau kelia.

Pamojuosime mes – ačiū už kelionę,
tikslas pasiektas,
lengviau atsipūsim
ir VVT dievams padėkosim,
kad kontrolės kelionėje šioje,
spalvingoje ir vingių kupinoje,
nesutikom.
Vėl taškas kiškiams –
velniop tą sistemą!